

единъ кокошки, и то какви? кой безъ калевра (посталъ), кой безъ шяпекъ и др. т. *Л. Д. 1869 р. 122. (ср. посталъ).*

Калезма (*н. гр. калесма*—приглашеніе, пиръ). *с. ж. може чшо калеска?* Калѣзма ми дойдѣ мале, отъ Будима града, Да иде да венчаю до кадунъ Тодора, моя посестримка. *В. 298.*

Калемѣиренъ *пр. гвоздичный*: Мѣжду други-тѣ изобилности на тоя островъ, имаше и много калемфирени овошки, на които плодять имъ имаше голѣма цѣна по другитѣ страни на свѣта. *Х. II, 75. см. смд.*

Калемѣиръ *см. каранфилъ.*

Калѣмъ* (*galem, s. t. 1. Roseau. 2. Plume faite de roseau. 3. Ecriture. 4. Bureau de chancellerie*). *с. м. 1)* грифелъ. *2)* ручка съ перомъ: Катедрали-тѣ и много мошета, синагоги и *пр. сж работи на необразовани Българи, които едва ще знаятъ да оловятъ калема въ ржка. Л. Д. 1875 р. 43.* Подади ми дивитъ и калема, Да напишамъ тая бѣла книга. *М. 188.* *3)* графа въ счетѣ. **Желѣзенъ калѣмъ** карандашъ: А тия парченца сж натъркани съ плайвасъ (желѣзенъ калѣмъ). *Л. Д. 1876 р. 91. (синон. плайвасъ).*

Каленѣина *с. ж. названіе искри въ западкѣ*: Кинисала куса каленѣина, да ми одитъ на гости; ж прѣстретилъ прѣпеченъ Кула: кжде одинъ куса Каленѣино? Язъ ке идамъ у тебе на гости (искра на оджакъ). *М. р. 531. (лат).*

Калѣница *с. ж. 1)* глиняный сосудъ: Въ торникъ наварѣтъ (натерѣтъ) невѣста-та да сметитъ и да измѣтъ сѣдлови-те (вагани, паници, каленици). *М. р. 521.* *2)* родъ водки: ракия отъ калѣта на вѣното.

Каленѣеръ *с. м. см. каранфилъ*: Девойко, девойко, цървено яболко! Изгорефъ за тебе, како менъ за вода, Босильокъ за сенка, дзундуле за леса, Каленѣеръ за роса, Турчинъ за кокошка, Турчинъ за кокошка—Юнакъ за девойка. *М. 423.*

Каленъ Калена Калено *пр. глиняный*: Невѣсты-тѣ, събра-ни пуцать кытки съсъ гривны калены или ентешета (сребърны гривны). *Ч. 30.* Що ти е крондир сребърен, А чаша-та калена? *Д. 25, 52—53.* Лѣпило за строшени ченіи и други калны (*sic?*) сѣдлове. *Л. Д. 1869 р. 215.*

Каленъ Кална Кално *пр. грязный*: Боси босниничкы ходять по калны-ты и студены улици. *Л. Д. 1873 р. 82.* Мокаръ дошълъ, а каленъ си отишълъ. *Ч. 185.* А слугитѣ, като му видѣхъ лицето кално дигнахъ смѣхъ. *Тб. 16.* Тарасъ гледаше изъ прозорецътъ калната еврейска улица. *ib. 95.*